

hvilket de halvaarlige Tiendeydelser og Statens Bidrag skal erlægges, forkortes.

ad § 26.

Bestemmelsen i 1ste Stykke om, at Ejeren af en med Tiendeydelse behæftet Ejendom i en hvilken som helst Skatte-termin er berettiget til at indbetale den Ejendommen paahvilende Restafløsnings-sum, vil selvfølgelig gøre Bankens Administration noget omstændeligere, men da denne Ret neppe vil blive benyttet i noget stort Omfang, finder man ikke af Hensyn til Bankens Administration at burde afskære Ejeren Adgangen til paa en Gang at frigøre Ejendommen for Tiendehæftelsen. Det maa i øvrigt erindres, at denne Ret først kan benyttes, naar Afløsningen er traadt i Kraft, idet Loven ikke hjemler Ejeren Ret til at erlægge Afløsningssummen ved kontant Betaling.

Afsnit VI.

ad § 28.

Det aarlige Beløb af de Tiender paahvilende Skatter og Afgifter til Staten, nemlig Landskatten af det tiendeydende Hartkorn, Landskatten af det matrikulerede Tiendehartkorn og Halvandenskillingsafgiften af det *kongetiendeydende* Hartkorn udgør c. 250,000 Kr. Den Kommunerne tilkommende Halvandenskillingsafgift af det *kirketiendeydende* Hartkorn kan formentlig ansættes til ca. 10,000 Kr. aarlig. Det aarlige Beløb af de Tiender paahvilende Skatter og Afgifter til det offentlige udgør saaledes c. 260,000 Kr.

Ifølge den nugældende Tiendeafløsningslov skulle Skatter og Afgifter af en Tiende, der har været i samtlige Tiendeyderes Eje inden den Dag, da Loven traadte i Kraft (den 1ste Oktober 1894) bortfalde fra dette Tidspunkt, naar Tiendeyderne have godtgjort Tiendepligtens Ophør. Da det maa anses for stemmende med Billighed, at denne Ret bevares, er der i Paragraffen optaget en dertil sigtende Bestemmelse.

ad § 29.

Denne Paragraf giver Regler om, hvorledes der efter Tiendens Afløsning skal forholdes, naar en tiendepligtig Ejendom ved Lovens Ikrafttræden af Ejeren er givet i Brug til en Trediemand, og Brugskon-

trakten paalægger Brugeren at erlægge de Ejendommen paahvilende Tiender som en Del af Brugsafgiften. Bestemmelserne komme selvfølgelig kun til Anvendelse, hvor Parterne ikke vedtage andet.

ad § 30.

Da det maa anses for ønskeligt at kunne undgaa Opkrævning af alt for smaa Tiendeydelser, bestemmes det, at Tiendeydelser ved Udstykning ikke kunne deles i mindre Beløb end 25 Øre.

Afsnit VII.

ad § 31.

Da Gennemførelsen af Loven vil medføre et meget betydeligt Arbejde for Tiendeafløsningskommissærerne, maa det anses for nødvendigt, at der tillægges disse et Honorar for deres Arbejde. Da Honoraret imidlertid bør afpasses efter Arbejdets Omfang, er det umuligt i Loven at fastsætte nærmere Regler om dettes Størrelse, og det foreslaas derfor, at Honoraret skal bestemmes af Landbrugsministeren. Der foreslaas ligeledes tillagt Medlemmerne af Tiendekommissionen og Medlemmerne af de i § 21 ommeldte Kommissioner et efter samme Grundsætninger fastsat Honorar.

ad § 32.

Medens Loven om Adgang til at afløse Tiender af 8de Maj 1894 foreslaas ophævet fra det Tidspunkt, da nærværende Lov træder i Kraft, bør der være Adgang til at føre de i Henhold til denne Lov paabegyndte Afløsningsforretninger til Ende i Overensstemmelse med Lovens Regler. En hertil sigtende Bestemmelse er derfor optaget i Paragraffen, hvorhos det foreslaas, at disse Afløsningsforretninger skulle føres til Ende ved de i Henhold til Loven af 8de Maj 1894 beskikkede Tiendeafløsningskommissærer, der i øvrigt skulle afgaa ved nærværende Lovs Ikrafttræden.

Med Hensyn til Lovforslagets finansielle Virkninger for Staten skal man bemærke følgende:

Af den som Bilag til Lovforslaget aftrykte Meddelelse fra Statens statistiske Bureau fremgaar det, at Bureauet paa